ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

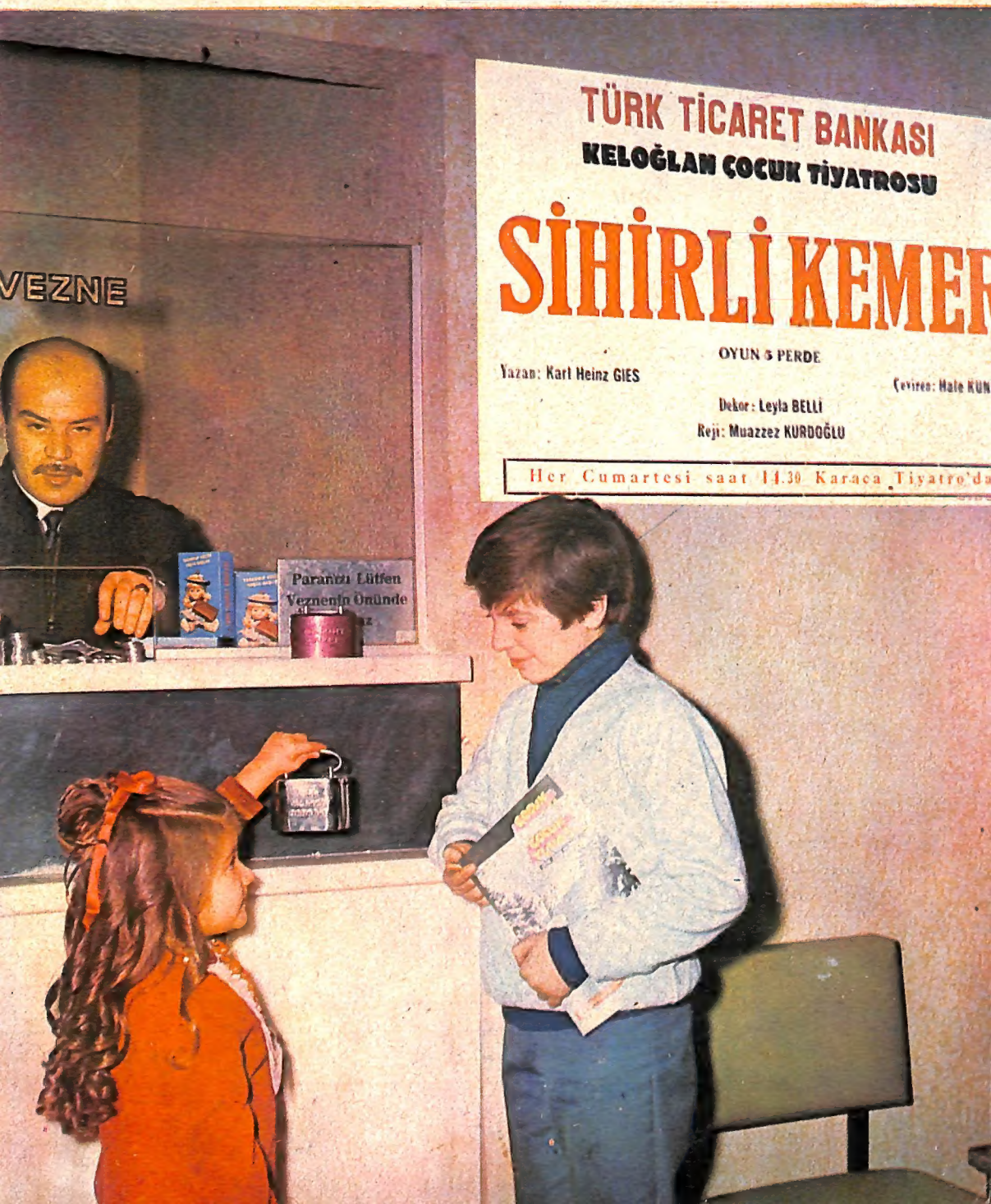

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
MART 1969-YIL: 8 SAYI: 85

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden :
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel:27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

9 MART 1913

BİR BANKA DOĞUYOR.

Memleketimizde özel teşebbüs fikrinin ilk ve en başarılı örneğini vermiş olan Türk Ticaret Bankası 56 yıl evvel 9 Mart 1913 tarihinde Adapazarı'nda kurulmuştur.

Bir bankanın çalışmalarında en büyük desteği sağlıyacağına inanan, Hacı Adem Beyzade İbrahim, Sipahizade Hamit, Numan Beyzade Hacı Numan, Naip Seyyid Ahmet, Hacı Ali Feyzizade Hacı Rıza, Diyarbekirlizade İbrahim, Sumnulu Hacı Mehmet Hilmi, Seyyid Elhac Ahmet Nazmi, Hacı Selim Beyzade Ethem, Hacı Hafızzade Mehmet Ziyaüddin, Hasanzade Mustafa Nuri, Hafızağazade Bekir ve Ethem Ustazade İsmail Hakkı beyler haftada beşer ve her üç ayda bir yirmiyedişer kuruş verilmek suretiyle ödenen, beheri 14.72 lira değerindeki bin hisseden mürekkep 14.720.- liralık sermaye ile bir Komandit Şirketi şeklinde millî ekonomimizde ilk adımı atmışlardır.

Kısa zamanda vatandaşın büyük güven ve ilgisini kazanan bu kuruluş 14-10-1919 tarihinde Anonim Şirket haline getirilmiş ve sermayesi de 100.000 liraya çıkarılmıştır.

Cumhuriyet devrindeki genel gelişmenin hızı içerisinde hizmetlerini yurdun dört bucağına yayan banka, çeşitli tarihlerdeki sermaye artışlarını gerçekleştirmiş ve 1934 yılında Ankara'yı kanunî merkez haline getirmiştir.

Hâlen kanunî iş merkezi İstanbul'da bulunan Türk Ticaret Bankası A. Ş. 100'den fazla şubesi ve 56 yıllık tecrübesiyle millî bankacılık sahasındaki şerefli mevkiini, kuvvetini halkımızdan alarak muhafaza etmektedir.

Türk Ticaret Bankası, yeni yetişen nesillere tasarruf fikrinin yararlığını, kültürel hizmetleriyle sunmaya çalışmaktadır. Çocuklar için yapılan çalışmalar bu görüşün ışığı altında gerçekleştirilmektedir. Keloğlan Çocuk Tiyatrosu, çocuk filmi, Çocuk Yuvası mecmuası, çocuk kitapları, çocuk masal plâkları çocukların kültürüne hizmet amacı ile yapılan yararlı çalışmalardır.

YEŞİL KUŞ

Yıllar hatta yüzyıllar önce bir ülkede dünyanın en güzel kadını olduğunu iddia eden bir kraliçe yaşardı. Bu kraliçenin her yerinden güzel olan yeri saçları idi. Ölmek üzere olan sonbahar yapraklarını andıran bir renkteydi bu kraliçenin saçları.

Bu ülkenin halkı da kraliçelerinin saçlarının güzelliği ile övünürlerdi.

Bir gün kraliçe saraydaki odalardan birinin önünde oturmuş dışarısını seyrederken büyük yeşil bir kuşun oradan hızla uçup gittiğini gördü. Biraz sonra kuş gene geldi, bu sefer kraliçenin penceresinin önüne kondu. Bu kırmızı gözlü çirkin bir kuştu.

-Hayırlı günler sayın kraliçem. Çok uzak ülkelerden geliyorum. Orada saçlarınızın güzelliğini duydum. Sizden bana bir tutam saç vermenizi rica ederim.

-Saçları ne için istiyorsun yeşil kuş...

-Yuvama koyacak daha başka yumuşak bir şey bulamadımdı onun için...

-Ne? Yuvana mı koyacaksın? Benim bu güzel ipek gibi saçlarım yuvanda ha? Biliyormusun ben bu ülkenin kraliçesiyim. Ve saçlarımıda çok seviyorum.

-Fakat bu saçlar benim yuvama çok yakışacaktı. Belki sonra fikrinizi değiştirirsiniz..

-Asla.. Hayatımda bu kadar saçma bir şey duymadım. Derhal buradan uzaklaş. Yoksa şimdi adamlarımı çağırır ve seni vurdururum.

-Siz bana hiç bir şey yaptıramazsınız. Size son bir defa daha soruyorum... Bana saçlarınızdan bir tutam verecek misiniz?

-Hayır...

Kraliçenin cevabını alan kuş oradan havalandı. Bir iki defa havada uçtuktan sonra, bir ağacın dalına kondu ve orada ötmeğe başladı.

-Sonbaharda yapraklar dökülecek, kraliçede saçlarını kaybedecek. İlkbaharda yapraklar yenilenecek, kraliçenin saçları geri gelmiyecek.

Şarkısını bitirdikten sonra acı bir çığlık attı ve oradan uzaklaştı. Kraliçe bu hale hem şaşırmış ve hem de korkmuştu.

Bir müddet sonra sonbahar geldi. Sonbahar yaprakları ile beraber kraliçenin saçları da dökülmeğe başladı. Bu vaziyeti görür görmez kraliçe, hemen krala koştu ve ağlıyarak vaziyeti ona anlattı. Kral gülerek:

-Kraliçem dedi. Bir kuşun sözleri sizi bu kadar ürkütmesin. Belki saçınızın dökülme zamanı gelmiştir.

Fakat kraliçenin saçları günden güne azalmağa başladı. Bu sefer memleketteki bütün doktorlar onun bu derdine bir çare bulmak için çalışmağa başladılar.. Fakat hiç biri fayda vermedi. Ve çok geçmeden de kraliçenin başında bir tek tel bile saç kalmadı. Bütün memleket matem içindeydi. Dünyanın dört bir yanından hekimler geliyor, kraliçenin derdine bir çare bulmak için çırpınıyor fakat hiç biri hiç bir şey yapamıyorlardı. Zavallı kraliçe üzüntüsünden hasta oldu. Ve yataklara düştü. Bir gece baygın bir vaziyette uyurken rüyasında yeşil elbiseler giymiş en fazla bir sinek kadar boyu olan bir adam gördü. Bu küçük adam biraz sonra dans etmeye ve şarkılar söylemeye başladı.

-Eğer bir yerde ot kalmazsa oraya biraz tohum ekin!

Ondan sonra da cebinden çıkardığı bir avuç tohumu yere serpti. Biraz sonra yerden yeşillikler çıkmağa başladı. Çok geçmedende bu yeşillikler birer ağaç oldu. Fakat bu ağacın dallarında yapraklar yoktu onun yerine saçlar vardı. Kraliçe uyandığı zaman rüyasını hatırladı. Ondan sonraki geceler hep aynı rüyayı görünce kraliçe hemen krala koştu.

-Sevgili kralım, diye söze başlayıp gördüğü rüyayı ona anlattı. Şimdi sizden rica ediyorum bana bu saç ağacını bulun. Eğer onu bulamazsanız benim saçlarım bir daha yerine gelmez.

Bunun üzerine kral saç ağacının yerini bilenlerin saraya gelip söylemelerini emretti. Bu ağacı bulup getirene de bin altın mükâfat verileceğini söyledi.

O ülkede Rupert adında hiç kimsesi olmayan, zavallı, fakat kuvvetli bir adam vardı. Rupert kralının ilânını duyunca :

-Ne var canım dedi. Benim zaten hiç kimsem yok onun için bari ben gidip şu ağacı bulayım. Hiç olmazsa bin altınla ömrümün sonuna kadar rahat rahat yaşarım. Bu kararı veren Rupert hemen kendine bir kayık buldu ve onunla denize açıldı.

Üç gün üç gece açık denizde gittikten sonra uzakta bir kara parçası gördü. Hemen o tarafa dümen kırdı. Biraz sonra sahile geldi... Kayığı sahile çektikten sonra kendide sahile çıktı. Fakat daha sahile çıkar çıkmaz büyük bir gürültü duydu, aynı anda üç tane altın fasulye tanesi yere düştüler hemen toprağın içine kaydılar. Ve göz açıp kapayıncaya kadar birer ulu ağaç olup ortaya çıktılar. Rupert gördüklerinden çok korkmuştu. Hemen yetişen bu ağaçlardan birinin tomurcuklarından birini koparıp yanına aldı. Ondan sonra da hemen bu acaip adadan uzaklaşmaktı. Onun için acele kürek çekmeğe başladı. Küçük, küçük balıklar sandalın etrafında hoplayıp zıplıyorlar, sanki ona gülüyorlardı.

Birden hava karardı. Rupert başını yukarı kaldırınca büyük yeşil kuşun öfkeli gözlerle kendisine bakmakta olduğunu gördü.

-Şu örtünün altındaki altın tohumlar mı?

-Evet.

-Ver onları bana.

Rupert çok korkmuş olduğu için hemen bu emre itaat etti. Kuş bir lokmada onu yuttu.

-Bu eski sandalla sen nereye gidiyorsun?

Rupert ona kraliçenin vaziyetini kendisininde ne yapmak niyetinde olduğunu anlattı.

-Sen daha saç ağacını çok ararsın! Kraliçe bütün ömrü boyunca bir tutam saça hasret kalacak. Bunu böyle bil..

Sözlerini bitiren kuş acı bir çığlık atarak uçmak üzereydi ki Rupert hemen onu kanadından yakaladı.

-Bırak beni ne istiyorsun?

-Ya bana sihirli ağacın nerede olduğunu söylersin ya da ben seni öldürürüm.

-Hayır ben sana onun yerini hiç bir zaman söylemem.

-Mademki öyle öyleyse bende seni keserim. Böyle söyliyen Rupert hemen bıçağını çekti. Fakat bu sefer kuş korkudan ağacın yerini söylemeğe razı oldu. Bu şekilde Rupert sihirli tohumlardan aldı. Kuşunda kanatlarını yolarak onu zararsız bir hale getirdi. Ondan sonra hemen memleketinin yolunu tuttu. Memleketine gider gitmez saraya koştu. Kraliçeye sihirli tohumları verdi. Çok geçmeden kraliçe gene ipek gibi saçlara sahip oldu. Rupert'de vâdedilen mükâfatı aldı. Ve hayatının sonuna kadar rahat rahat yaşadı.

SINAV

Vaktiyle derya gibi zengin bir prens vardı. Bu prens kralın sarayının tam karşısına bir saray yaptırmak hevesine düştü.

Bu saray kralın sarayından daha güzeldi. Yapılıp bitince sarayın cephesine şu kelimeleri yazdırdı: Para her şeyi yapar.

Kral dışarı çıktığı zaman, bu yazıyı gördü ve okudu. Hemen prensi çağırttı, prens henüz gelmişti, makamına gitmemişti. Kral ona:

- Bu şahane sarayı sen mi yaptırdın? Aferin sana, benim evim onun yanında kulübe gibi kaldı. Ve bu sarayın üzerine (Para her şeyi yapar) yazısını sen mi yazdırdın?

Prens yavaş yavaş çok kaprisli olduğunu anlıyordu.

- Evet, sayın kral. Eğer efendimizin hoşuna gitmedi ise, onu yıktırmakişten bile değildir.

- Hayır. hayır. o kadar iddalı değilim, sadece bu yazılarla ne demek istediğini senden işitmek istiyordum. Para ile beni öldürteceğini mi? sanıyorsun.

Prens o zaman yaptığının krala fena şevler düşündürdüğünü anladı.

- Oh, sayın kral, beni affedin... Derhal bu yazıyı sildirteceğim! Ve saray da hoşunuza gitmiyorsa bana onu söyleyin, yerlebir edeyim.

- Ben de sana hayır derim, bırak kalsın. Fakat para ile herşey yapılır diyorsun onu bana göster. Sana üç gün mühlet veriyorum, bu üç gün içinde kızımla konuşmayı başarirsan, iyi, diyecek yok onunla evleneceksin. Aksi halde, senin başını kestireceğim. Anlaşıldı mı?

Prens üzüntü içinde kaldı, yemiyor, içmiyor, uyumuyor, sadece gece gündüz düşünüyordu, postunu nasıl kurtaracağını düşünüyordu. İkinci gün ak-

lına başka bir şey gelmediğinden vasiyetnamesini yazmaya karar verdi. Artık ümit yoktu. Kralın kızını bir odaya kapamışlar ve etrafına da yüz tane nöbetçi dikmişlerdi. Prens betibenzi uçuk bitkin bir halde ölüme razı olmuştu. Gitti sütannesini aradı buldu. Bu kadın bastonlu bir ihtiyardı, bebek iken kendisine süt vermişti ve halâ da onun hizmetine bakıyordu. Onu böyle zayıflamış görünce nesi olduğunu sordu. Prens ona başından geçenleri anlattı. Sütanne :

-Pekâlâ, kimin kaybedeceğini sanıyorsun, hiç güleceğim yoktu. Bu meseleyi düşüneceğim.

Topallaya topallaya şehrin en büyük kuyumcusuna koştu, ona tamamıyla gümüşten ağzını açıp, kapayan, bir kaz yapmasını söyledi : .Kazın bir insan büyüklüğünde olmasını ve içinin de boş olmasını ilâve etti.

-Yarına hazır olmalı, dedi.

-Yarına mı ? Siz delimisiniz ? diye kuyumcu karşılık verdi.

-Yarına dedim ve müdiyar kadın, cebinden bir kese altın çıkardı:

-Buraya bakın : Bu a-

vans geri kalanı da yarın vereceğim.

Kuyumcunun ağzı açık kalmıştı :

-O zaman mesele değişir. Bir deneyelim bakalım, dedi.

Ve ertesi gün kaz hazırdı : Bir harikaydı.

İhtiyar, prense :

-Kemanını al ve kazın içine gir, yola çıkar çıkmaz çalmaya başla dedi.

Şehire gitmek üzere yola koyuldular : İhtiyar kadın gümüşten kazı bir kurdele ile çekiyordu. Herkes hayretten ağzı açık onu görmek için arkalarından koşuyordu. Haber kralın kızının kapalı bulunduğu şatoya kadar gitti. Ve kızcağız babasından bu gösteriyi görmek için izin istedi. Kral :

-Yarın yalancı pehlivanın müddeti sona eriyor, ondan sonra dışarı çıkabilirsin o zaman kazı görürsün, dedi.

Fakat kızcağız ihtiyarın kazla beraber ertesi gün şehri terk edeceğini işitmişti. Bu durumda kral kızı görsün diye, kazı şatoya getirmelerine müsade etti. İhtiyar da zaten bunu bekliyordu. Prenses kazla yalnız kaldığı zaman kazın gagasından çıkan müzikle mestolmuş, bir halde iken, kazın kanadının açıldığını ve dışarıya bir gencin çıktığını gördü. Genç ona :

-Korkmayınız, ben sizinle konuşmazsam, yarın kafası babanız tarafından kestirilecek prens olacağım. Siz babanıza, benimle konuştuğunuzu söyleyerek benim hayatımı kurtarabilirsiniz.

Ertesi gün kral, prensi çağırttı :

-Eh, söyle bakalım, kızımla konuşmak için paran işe yaradı mı ? dedi.

-Evet sayın kral, diye prenses karşılık verdi.

-Nasıl ? kızımla konuştuğunu mu söylemek istiyorsun ?

-Onu kızınıza sorun.

Ve kız babasının huzuruna çıktığı zaman prens gibi konuştu. Ve prensin majestelerinin izni ile şatoya giren kazın içinde olduğunu söyledi.

O zaman kral başından tacını çıkardı, prense giydirdi :

-Anlaşılıyorki, sen sadece paraya değil, ince zekâya da sahipsin! mesut ol, sana evlenmek üzere kızımı veriyorum, dedi...

Penguen Minik

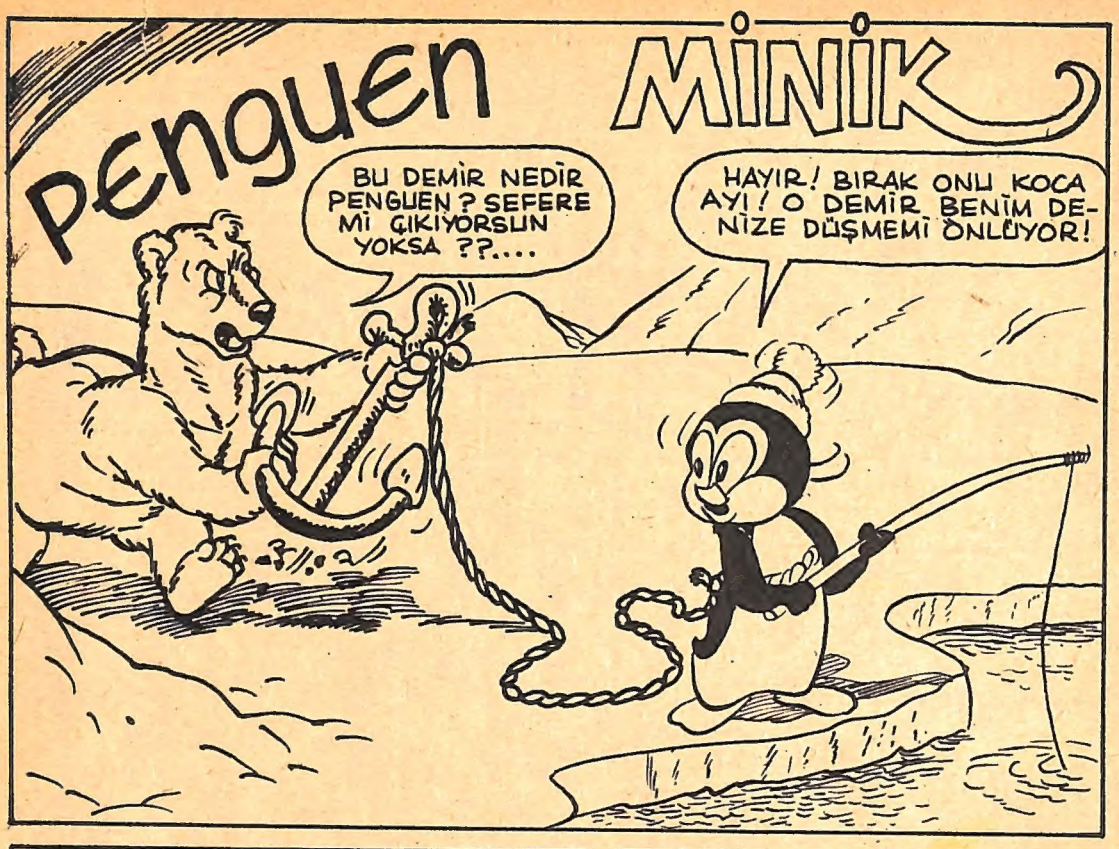

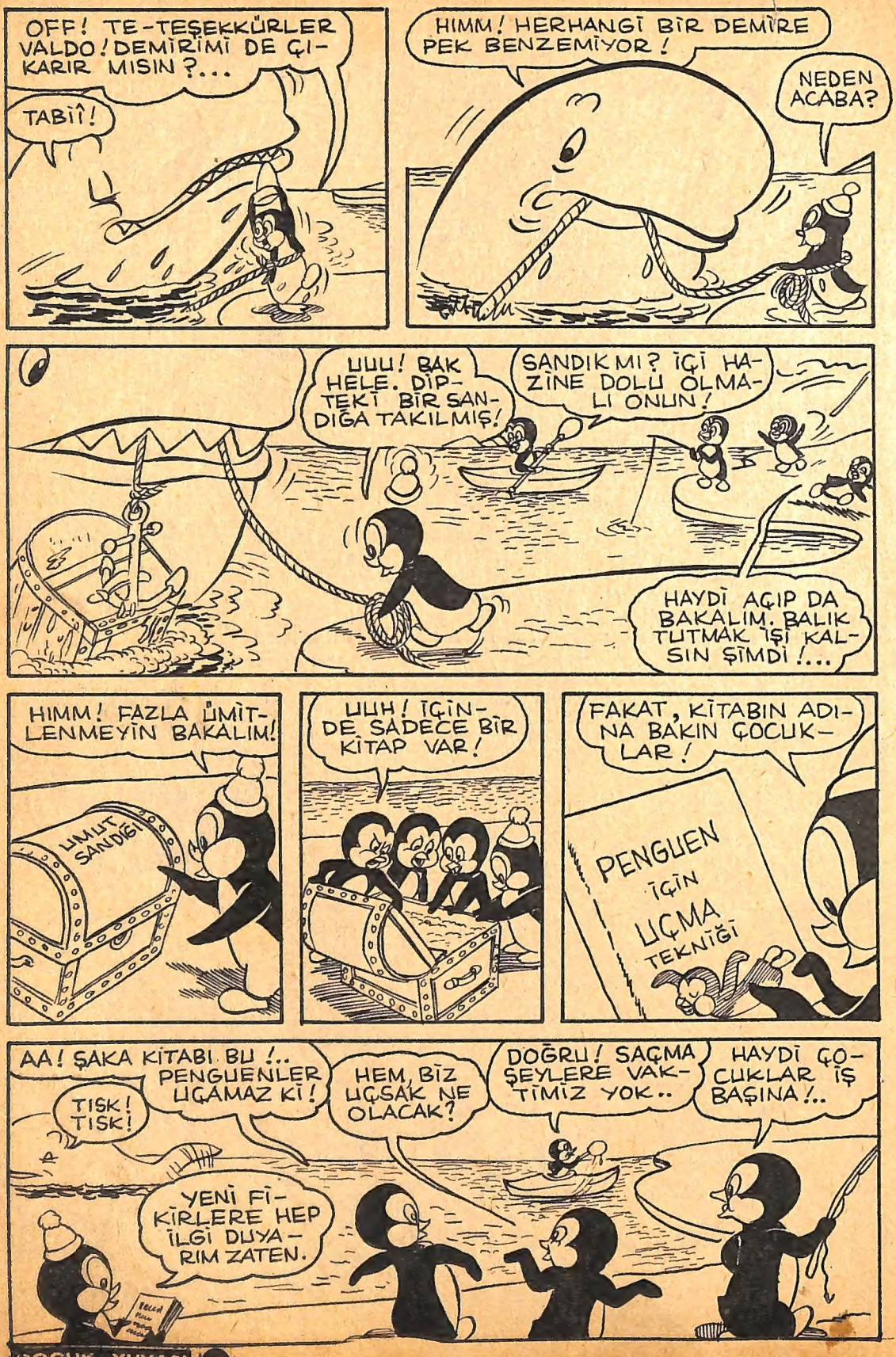
OFF! TE-TEŞEKKÜRLER VALDO! DEMİRİMİ DE ÇIKARIR MISIN?...
TABİÎ!
HIMM! HERHANGİ BİR DEMİRE PEK BENZEMİYOR!
NEDEN ACABA?
UUU! BAK HELE. DİPTEKİ BİR SANDIĞA TAKILMIŞ!
SANDIK MI? İÇİ HAZİNE DOLU OLMALI ONUN!
HAYDİ AÇIP DA BAKALIM. BALIK TUTMAK İŞİ KALSIN ŞİMDİ!...
HIMM! FAZLA ÜMİTLENMEYİN BAKALIM!
ÜMİT SANDIĞI
UUH! İÇİNDE SADECE BİR KİTAP VAR!
FAKAT, KİTABIN ADINA BAKIN ÇOCUKLAR!
PENGUEN İÇİN UÇMA TEKNİĞİ
AA! ŞAKA KİTABI BU!.. PENGUENLER UÇAMAZ Kİ!
TISK! TISK!
HEM, BİZ UÇSAK NE OLACAK?
DOĞRU! SAÇMA ŞEYLERE VAKTİMİZ YOK..
HAYDİ ÇOCUKLAR İŞ BAŞINA!..
YENİ FİKİRLERE HEP İLGİ DUYARIM ZATEN.

HEY! BU KİTABA BAKILIRSA, PENGUENLERİN UÇMASI YENİ BİR FİKİR DEĞİL!
JETSON ADLI BİR PENGUEN BU KİTABI BİR MİLYON YIL ÖNCE YAZMIŞ. O ZAMANLAR PENGUENLER HEP UÇARMIŞ.. UNUTULMASIN DİYE BU KİTABA YAZMIŞ...
HEH.. HEE! BU KİTAP, UÇMAKTAN BAŞKA, BOMBA ATMAYI DA ÖĞRETİYOR! UUUF!
VE, DOKSAN DOKUZ SAYFA SONRA..
HEY! SENİ BOĞULDU SANIYORDUM!
OHH! KİTABI TAM ZAMANINDA BİTİRDİM!
OOF! KUTUPTA NELER VAR?!.
HA.. HA! BU KİTAP SAYESİNDE UÇUYORUM KOCA AYI!.
ŞİMDİ, BANA YAPTIKLARININ CEZASINI ÇEKECEKSİN!!.
PIRR!
BOMBALAR AŞAĞIIII!.
DANK!
GRRR! GÖSTERİRİM SANA! UÇMA KİTABINI PARÇA PARÇA EDİYORUM İŞTE!..
CURT!
CART!
HIH! KİM ALDIRIŞ EDER! HERŞEYİ HATIRLIYORUM!

OOOF! DOĞRU SÖYLÜYOR! BU KİTABI YIRTMAK FAYDASIZ!
PAAT!
KÜT!
VIZZ!

TANRIM! KURTAR BENİ!
VIZZ!
EVEET! UMARIM AKLIN BAŞINA GELMİŞTİR.....

İYİ ŞANSLAR ÇOCUKLAR..
ŞANS NE GEZER? BUGÜN HİÇ BALIK YOK!
KURU ODUN DA ÇOK AZ KALMIŞ.

HEY! BU MİNİK PENGUEN! HEM UÇUYOR!
NEE! DEMEK O KİTAP ŞAKA DEĞİLMİŞ!..

TEMBEL MİNİK PENGUEN!
ÇALIŞACAĞI YERDE, VAKTİNİ ZİYAN EDİYOR!

FAKAT...
TIPKI DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ! BALIKLARI YUKARDAN ÇOK İYİ GÖRÜYORUM...

BALIK AVLAMAK ŞANS İŞİ DEĞİLDİR. BİLEREK YAPMAK LÂZIM!

ŞUNLAR DA DENİZDEKİ ODUNLAR! AZ SONRA ONLARI DA ALIRIM!

GÖRÜYORSUNUZ! UÇMAK NE FAYDALI!.
NE ZİYAFET!
MİŞ GİBİ.
BİZE DE UÇMAYI ÖĞRET!

PEKALÂ.. BU UÇUŞUMDAN DÖNÜNCE ÖĞRETECEĞİM. HAZIR OLUN!

YETERİ KADAR YÜKSELİP SICAK BİR ÜLKE ARIYACAĞIM. BÖYLE YERLER OLDUĞUNU DUYMUŞTUM .....
VIZZZZ!
O ZAMAN GÖÇ EDER RAHAT YAŞARIZ!..

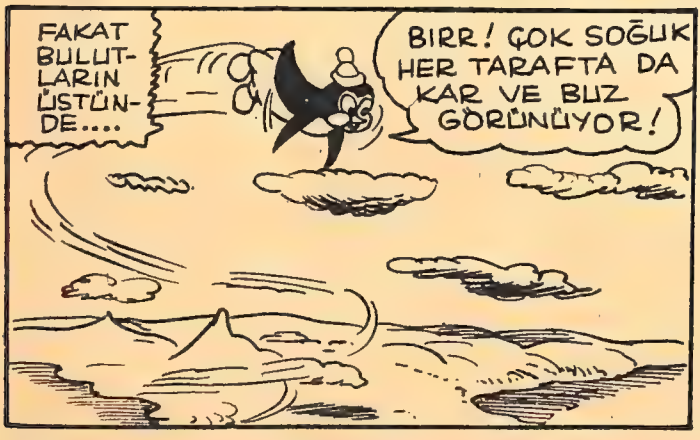
FAKAT BULUTLARIN ÜSTÜNDE....
BIRR! ÇOK SOĞUK HER TARAFTA DA KAR VE BUZ GÖRÜNÜYOR!

BUZ! EYVAH! KANATLARIM BUZ TUTTU! UÇAMIYORUM!
TAKIR! TAKIR!
TAKIR

H-HEEY! DÜŞÜYORUM!
VIZZ
O DA NE? AAA! GALİBA MİNİK PENGUEN UÇMA SANATINI UNUTTU!
AYI EŞYASI...

HEEY! BURUN ÜSTÜ ÇAKILDI!
GÜÜÜÜÜM!

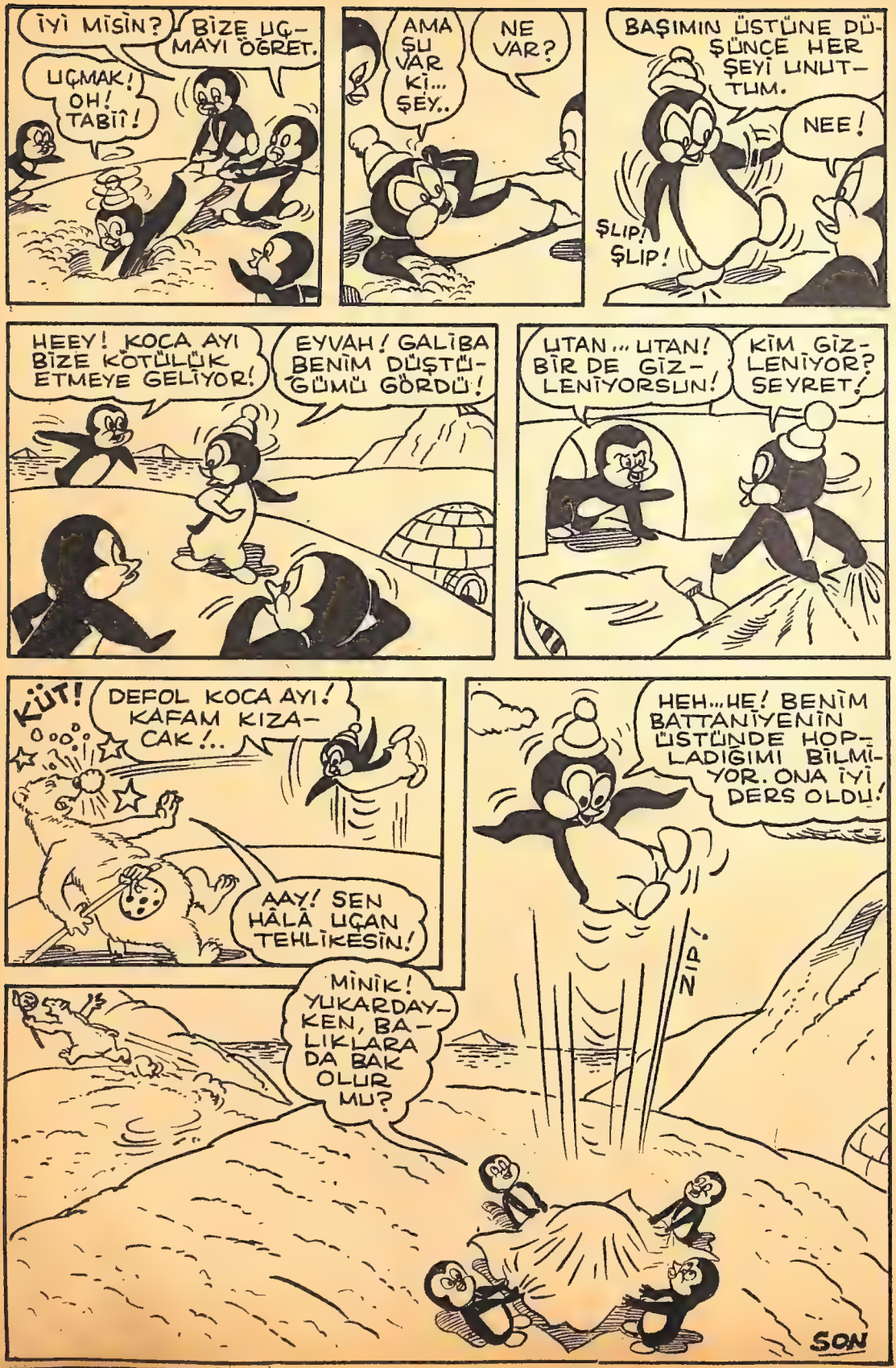
İYİ MİSİN?
BİZE UÇMAYI ÖĞRET.
UÇMAK! OH! TABİİ!
AMA ŞU VAR Kİ... ŞEY..
NE VAR?
BAŞIMIN ÜSTÜNE DÜŞÜNCE HER ŞEYİ UNUTTUM.
NEE!
ŞLIP! ŞLIP!
HEEY! KOCA AYI BİZE KÖTÜLÜK ETMEYE GELİYOR!
EYVAH! GALİBA BENİM DÜŞTÜĞÜMÜ GÖRDÜ!
UTAN... UTAN! BİR DE GİZLENİYORSUN!
KİM GİZLENİYOR? SEYRET!
KÜT!
DEFOL KOCA AYI! KAFAM KIZACAK!..
AAY! SEN HÂLÂ UÇAN TEHLİKESİN!
HEH... HE! BENİM BATTANİYENİN ÜSTÜNDE HOPLADIĞIMI BİLMİYOR. ONA İYİ DERS OLDU!
ZIP!
MİNİK! YUKARDAYKEN, BALIKLARA DA BAK OLUR MU?
SON

Yazan : Aka GÜNDÜZ

Zehra Abla

Zehra abla esmerce, narin, nazik bir kız idi. Bursa'da bir kız okulunda öğretmenlik ediyordu. Fakat narin Zehra ablanın narin göğsünde bir arslan yüreği vardı.

Düşmanlar İzmir'den, Aydın'dan, Manisa ve Balıkesir'den sonra Bursa'yı almışlardı. Yeşil Bursa karalara bürünmüştü. Güzel Bursa düşman ayağı altında çirkinleşmişti.

Zehra abla bir yolunu bulup izinle İstanbul'a gitti, oradan Ankara'ya mektup yazdı. Benden ne umarsanız hazırım ; canımı, selâmetimi hiç akla getirmeyiniz, dedi.

Zehra abla düşman hakkında toplıyacağı doğru haberleri millet cephesi kumandanına bildirecekti.

Okulunu kapatmışlardı. O günden sonra Zehra abla köy kadını kıyafetine girer, kâh odun için dağa gitmiş gibi, kâh köyden köye öteberi götürür gibi muharebe hattına sokulur, bir kolayını bulur öte tarafa, bizim tarafa geçer kâğıtları teslim eder, haberleri bildirir; yeni emir, talimat varsa alır bir yolunu bulup Bursa'ya giderdi.

Düşman hafiyeleri Zehra abladan şüphelendiler ve onu köylü kıyafetinde yakaladılar. Zehra abla hiç bir sırrı meydana çıkarmadı :

-İsterseniz öldürünüz, hiç bir şey bilmiyorum! dedi. Bunun üzerine ince ellerine kelepçe, ince ayaklarına pıranga vurdular, bir geminin ambarına attılar.

Vapur Zehra ablayı aldı, Girit zindanlarına götürdü. Zehra abla aylarca nemli zindanların karanlıkları içinde inledi. Fakat bir gün bile düşmanlara boyun eğmedi. Zehra abla verem oldu.

Büyük zaferden sonra Bursa'ya döndü ve yeniden yeşillenen, güzelleşen bu vatan yuvasında Zehra abla iyileşti.

Ve hiç, hiç kimseye bir şey söylemeden, bir şey istemeden kendini bildirmeden, yine okulunun içine girip vatan çocuklarını okutmağa başladı. Adeta kendisini unutturdu, adeta eski bir rüya gibi unutturdu.

Bir gün ona işi bilen bir ahpabı dedi ki :

-Zehra abla olduğunu niçin bütün dünya bilmesin?

-Azizim, dedi. Bundan, benden ne çıkar? Ben bir tane değilim ki. Türkiye baştan başa Zehra ablalarla doludur, olmasaydı bu zafer olur mu idi? Eğer Zehra ablaya bir madalya verilmek lazımgelirse, onu bütün Türk kadınlığına verilmelidir.

İşte bunu bir Türk bayan öğretmen söyler.

ANSİKLOPEDİ

İYİ KOŞUCU OLMAK İÇİN

Koşmaya alışırken düz bir yerde koşmanız şarttır. 100-200 metre kadar koştuktan sonra bir kaç dakika dinlenin. Yine aynı yerden başlıyarak bir kere daha o mesafeyi koşun, İki gün sonra mesafeyi 600 700 metreye kadar artırabilirsiniz. Ama yorgunluk duyunca, hemen yürümeğe başlayın. Ancak dinlendikten sonra devam edin.

İlk günlerde uzun mesafelerde ağır koşun, 5-6 gün sonra artık koşmanıza hız verebilirsiniz. Hiçbir zaman unutmayınız ki, bir koşucuyu ağır koşulan uzun mesafe değil, kısa ama hızla koşulan bir mesafe kuvvetten düşürür.

IŞIĞIN HIZI

Işığın hızı, son derece fazladır. Saniyede 300 bin kilometre.... Aydan yeryüzüne gelen ışık bu mesafeyi bir saniyede ; güneşten gelen de, 8 9/8 dakikada kateder. Işığın bir saniyede aldığı bu 300 bin kilometrelik yol o kadar uzundurki, büyük bir süratle giden bir lokomotif bu yolu ancak 500 yılda alır.

KAPALI ÇARŞI

Börekçi, şekerci, oyuncakçı, kürkçü, elbiseci, terlikçi gibi çeşitli esnafı bir arada toplayan "Kapalı Çarşı"yı tanıyor musunuz ? Tenekeden yapılmış beş kuruşluk bileziklerden, binlerce lira değerinde kıymetli mücevherlere, tarihi kıymeti üstün eşyalardan, değersiz uydurma antikalara kadar herşeyin satıldığı "Kapalı Çarşı" dan geçerken, yapının güzelliğine dikkat ettiniz mi ? Bir müzeden farkı olmıyan bu eski Türk yapısının karma karışık yollarında insan kaybolabilir.

Sabahları belirli saatte açılan, akşamları yine belirli saatte kapanan, gece bekçilerinin sabaha kadar nöbet bekledikleri "Kapalı Çarşı" sanki esrarlı, bir masal ülkesine benzer.

Birçok illerimizde bulunan "Kapalı Çarşı"ların en büyüğü İstanbul'dakidir. Eni, boyu bir kilometre kadardır. Bu büyük çarşının ilk defa Fatih Sultan Mehmet zamanında bedesten kısmı kuruldu. Kanunî Sultan Süleyman zamanında da çarşı kısmı yapıldı. Zamanla harap olmağa başlayınca, taştan yapıldı. Fakat 10 Temmuz 1884 teki büyük depremde epeyce hasar gördüğünden, 1898 yılında bugün gördüğümüz şekilde yeniden kuruldu. Cumhuriyet hükûmeti de çarşının yollarını, kapılarını, kubbelerini yeniden tamir ettirdi.

TERMİTLER

Termit adlı, sıcak memleket karıncaları, dünyanın en zararlı böcekleridir. Bunlar tahtadan ve bitki liflerinden yapılmış herşeyi yerler. Hem de eşyanın dış kısmına hiç dokunmadan yerler.

Bu karıncaların kemirdiği üstü sağlam görünen bir masaya dokunacak, bir sandalyeye oturacak olursanız, bunlar birden toz halinde dökülüverirler.

SİNEKLER

Bir sinek bir defada 80 yumurta yumurtlar. Yumurtadan çıkan sinek gece gündüz beslendiği için, iki hafta içinde tam olarak gelişir.

Dünyada 40 bin kadar sinek çeşidi vardır.

CÜCE - AYI

Avustralya ormanlarında Koala adında, kedi büyüklüğünde minicik ayılar vardır. Boz renkli, uzun, yumuşak tüylü koalaların şimdi sayısı epeyce azalmıştır. Avustralya hükümeti bir yandan koala kürkünün dışarı çıkarılmasını yasak etmiş, bir yandan da bunların üretilmesi için parklar yaptırmıştır.

Koalalar, ökaliptüs ağacının yaprak ve çiçekleriyle beslenirler. İki yılda bir yavru çıkarırlar. Bu yavruyu koala anne, kangurular gibi, altı ay karnındaki torbada, sonra üç sene de sırtında taşır.

AMBA

Eski zamanda Orta Asya ormanlarındaki avcılar en vahşi hayvanlarla boy ölçüştükleri halde yalnız kaplanlarla karşılaşmaktan kaçınırlardı.

"Amba", yani "Ölüm" dedikleri, en büyük tanrılarından saydıkları kaplanın önünde yere kapanırlardı.

DÜNYANIN EN TEMBEL ADAMI

Sandoviç adalarının birinde bir yerli kabilenin reisi o derecede tembel bir adammış ki, yemeğini kendisine iki uşağı yedirirmiş.

ÜÇ SİLÂHŞÖR

Aleksandr Düma'nın, "Üç Silâhşör" adındaki romanı şimdiye kadar 28 dile çevrilmiş, 25 milyondan fazla basılmıştır. 17 memlekette de piyes halinde oynanmıştır.

DÜNYANIN EN YÜKSEK DAĞLARI

Dünyanın en yüksek dağları Asyadaki Himalaya silsilesinde bulunur :

Everes dağı 8837 metre yüksekliktedir.

Kimşingına 8588 metre yüksekliktedir.

Davalacırı 8177 metre yüksekliktedir.

Amerikada, And silsilesindeki Nevado Serra dağı da 6488 merteye yükselir. Avrupanın en yüksek dağı 4810 metre yüksekliğinde bulunan, İsviçrenin Mont-Blan'ıdır.

KANARYALAR

Kanarya kuşlarının ana vatanı, Afrikanın kuzeydoğusunda bulunan Kanarya adalarıdır. Yabani kanaryalar sürüler halinde uçuşurlar, yuvalarını da pek yüksek olmıyan çalılıklar arasında yaparlar. Bir kanarya her yaz 3 - 4 defa yavru dünyaya getirir.

SİNEKLER KONUŞUR MU?

Bir İngiliz bilgininin yaptığı denemeye göre, sinekler aralarında çeşitli hareketlerle değil, çıkardıkları sesler yardımıyla anlaşırlarmış.

Mikrofon üzerine konulan bir sineğin deneme boyunca, çıkardığı sadalar tesbit edilmiş ; bunlar, kanatlardan çıkan sesten çok farklıymış. Uzaktan gelen bir beygir kişnemesini andırıyormuş.

ÇİÇEK SEVENLERE

Odanızdaki çiçek saksılarının yanında solmuş, kurumuş çiçek veya yaprak bulundurmayın. Odanızın havasını bozduğu gibi, çiçeklerinize zararı dokunur, solmasına sebep olur.

DEHASI BİR ÇOCUK

Yazımızın kahramanı, 1755 yılında, Salsburg'da doğan ve 1791 de Viyana'da genç yaşında ölen ünlü besteci Wolfgang Amadeus Mozart'tır.

Mozart eşsiz zekâ ve hünerleriyle daha çocukluk yaşında bütün Avrupayı hayretler içinde bırakmıştır. Henüz üç yaşındayken ablasının çalıştığı müzik eserlerini, ilgiyle izlemiş işittiği bu parçaları hemen ezberleyivermiştir. 6 yaşında ise eserler bestelemiş ve bunları umulmadık bir şekilde çalmıştır.

İlk müzik eğitim ve öğrenimini iyi bir kemancı olan babası Leopold Mozart'tan almıştır. Kısa bir zamanda müziğin güçlüklerini yenmiştir. Bu başarılarını gören babası, üstün zekâlı çocuğunu tanıtmak amacıyla Viyana'ya götürmüştür. Sarayda imparator birinci Fransuva onu dinlemiş, çok beğendiği ve şaştığı için Mozart'a "Küçük sihirbazım" diyerek iltifatta bulunmuştur. Daha sonra Almanya, Fransa, İngiltere, Hollanda'ya giden, tekrar Fransa'ya uğrayan Mozart gittiği memleketlerin kral, kraliçe ve imparatorlarının önünde çalarak büyük takdirler kazanmıştır. Her uğradığı şehirin müzik üstadları ile tanışmış onlara piyanosunu, kemanını ve eserlerini dinleterek dehasını kabul ettirmiştir. Fransa'ya uğradığı zaman, kral onbeşinci Lui (Louis) Mozart'ı görmek istemiştir. Versay sarayına getirterek onu zevk ve heyecanla dinlemiştir. Konser bittiği zaman bütün prensler, prensesler ve seçkin hanımlar küçük Mozart'ı öpmek için paylaşamamışlardır. Ve fakat bütün kazancı bu öpücüklerden ibaret kalmıştır. Bunun üzerine babasının, eşine gönderdiği bir mektupta şu satırlar vardır. "Oğlumuzun aldığı öpücükler sarı altın oluverse dünyadan hiç bir yakınmamız kalmazdı. İşin kötüsüne bak ki ne otelciler ne de aşçılar para yerine öpücük kabul etmiyorlar".

12 yaşına basan Mozart'ı Avrupaya imparatoru ikinci Jozef yanına, sarayına almıştır. İmparator için eserler besteleyen Mozart'a, o zamanın bestecileri çekemiyerek, meydana getirdiği eserleri babası yazdı diye iftirada bulunmuşlardır. Sarayın müzikacıları ile (Orkestra üyeleri) bir çocuğun emri altında çalışamıyacaklarını söyliyerek yazdığı eserlerini çalmamışlardır.

Daha sonra İtalya'ya yaptığı seyahat zamanında en tanınmış bestecileri dize getirmeyi başarmıştır. "Martini" adındaki ünlü besteci ona "Üstadların üstadı" adını vermiştir. Yine ünlü besteciler "Hasse ve Haydn" ise onun yüceliği önünde saygı ve heyecanla eğilmişlerdir.

Artık üstün varlığını kabul ettiren genç Mozart bir çok operalar yazmıştır. Ve bunları başarı ile oynatmıştır. Fakat ünü arttığı halde yine de yokluk içinde bocalamıştır. Başarılı sanat hayatı onu bütün ömrü boyunca para sıkıntısından kurtaramamıştır. İmparator ikinci Josef'in vermiş olduğu 1700 franklık aylık, başka geliri olmadığı için karısı ve iki çocuğunu geçindirmeğe yetmemiştir. Bu yüzden çok çalışmış çok az ücretle özel dersler vermiştir. Dans parçaları bestelemiş, eğlence yerlerin-

de çalışmış. Gündüz ve akşamları konserler vermiş geceleri mum ışığında eserlerini yazmıştır.

"Sihirli flüt" operasını ona ısmarlayan nankör ve dolandırıcı bir adam bu operanın temsillerinden kazandığı parayla bir servete sahip olduğu halde, anlaşmalara sadık kalmayarak Mozart'ı aldatmıştır. Yalnız Viyana'da 100 defa oynanan "Sihirli flüt" operasından Mozart'ın eline pek az bir para geçmiştir.

Mozart'ın çocukluğu ne kadar güzel ve tatlı geçmişse gençliği de o kadar sıkıntı ve sefalet içinde geçmiştir. İşte size bu değişik ömür boyunca onun dehasını ve sıkıntısını aksettiren bir kaç hâtırası :

Babası tarafından küçük Mozart Viyana'ya götürülür. Sarayda büyük kişilerin önünde klâvsenin tuşları üzerine bir bez örtülü olarak eserleri büyük bir ustalıkla çalar ve dinleyenleri hayretler içinde bırakır.

Yine Viyana sarayında konserini bitiren küçük Mozart'ın cilâlı parke üzerinde yürürken ayağı kayar ve düşer. Onu yerden bir genç kız kaldırır. Üstünü başını düzelten Mozart genç prensese " Çok teşekkür ederim. Bu iyiliğinize karşılık büyüyünce sizinle evleneceğim" der. Bu genç kız daha sonra Fransa kraliçesi olacak Marie Antoinet'tir.

İtalya seyahati sırasında onu Romadaki "Sixtime" kilisesine götürürler. Kiliseden dışarıya kopyasının çıkarılması yasak olan Allegri'nin "Miserere" adlı eserini dinler. Eve gelince bir defa dinlediği bu parçayı ezbere en ince ayrıntılarına kadar yazar ve çalar. Bunu duyan kilise yetkilileri Mozart'tan yazdığını geri vermesini isterler. Mozart notaları verirken şöyle der: Bunları almanız ne işe yarar. Eser kafamın içinde yazılı onu da alamazsınız ya".

Sıkıntıya düştüğü yıllarda bir kış günü bir dostu Mozart'ı evinde ziyaret eder. Bakarki Mozart eşiyle (müzik eşliği olmadığı halde) hareketli bir dans yapmaktadır. Mozart dansa devam ederek hayretle bakan dostuna: "Af edersin yakacak odun almaya paramız yokta dansederek ısınmaya çalışıyoruz" der.

1791 yılında Mozart'ı ölüme yaklaştıran hastalık başlamıştır. Hastalığı ilerledikçe, doktorlar yasak ettiği halde, gizlice daha çok çalışmaya ve eser vermeye gayret etmiştir. Sonunda hastalık onu yatağa düşürmüştür... İşte bu devrede Mozart'ı para sıkıntısından kurtarmak istediği sanılan ve adını açıklamıyan siyah pelerinli biri onun avucuna bir çıkın para bırakarak, (ölülerin ardından çalınan) "Requem" adlı bir eser ısmarlayıp kayıplara karışmıştır. Fakat ecel bu eseri bitirmesini beklememiştir. Bir öğrencisi tarafından tamamlanan "Requem" Mozart'ın ölümünden sonra yapılan törende çalınmıştır.

Yoksulluk, aşırı bir didinme, sürekli kuşku, üstün bir direnme Mozart'ın hayatını vaktinden evvel tüketmiştir. Ölürken: "Tam çalıştıklarımın mükâfatını göreceğim ve kendi isteğime göre daha büyük eserler yaratacağım bir çağda ölüyorum. Ruhumun avunması için mezarımı çiçeklerle süsleyip donatınız, demiştir. Halbuki mezarlıkta fukaraların birlikte gömüldükleri büyük bir çukura atılmıştır. Cenaze arabasının ardında karısı ve üç beş dostundan başka kimse bulunmamıştır.

Mozart'ın toprağa verildiği gece öyle müthiş, öyle korkunç bir fırtına kopmuştuki ağaçlar sökülmüş, mezar taşları devrilmiş, seller toprak tümseklerini sürüklemiştir. Ertesi gün mezarlığa gelen karısı kocasının nereye gömüldüğünü bir türlü bulamamıştır.

Büyük bir melodi zenginliği, olağanüstü bir aydınlık ve incelik bulunan 600 den fazla her çeşit müzik türünden eserin sahibi Mozart ölümünden sonra çok takdir edilmiştir. Bir çok heykelleri dikilen ölümsüz Mozart'ın kayıp mezarının da halâ çiçeksiz ve bakımsız kalmamış olmasını dileyelim.

İBİBİK

MÜTHİŞ İCAT

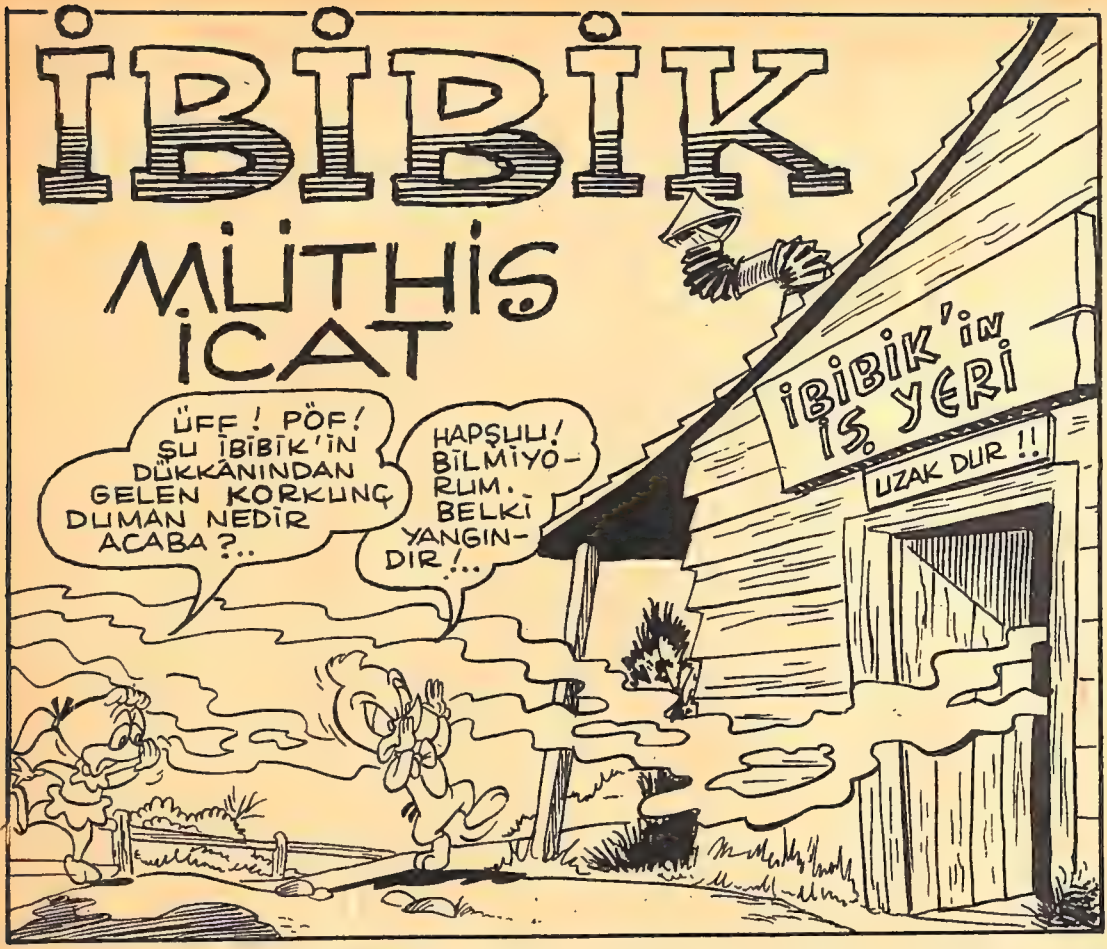

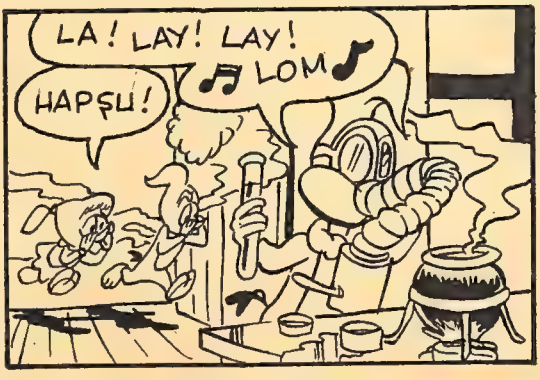

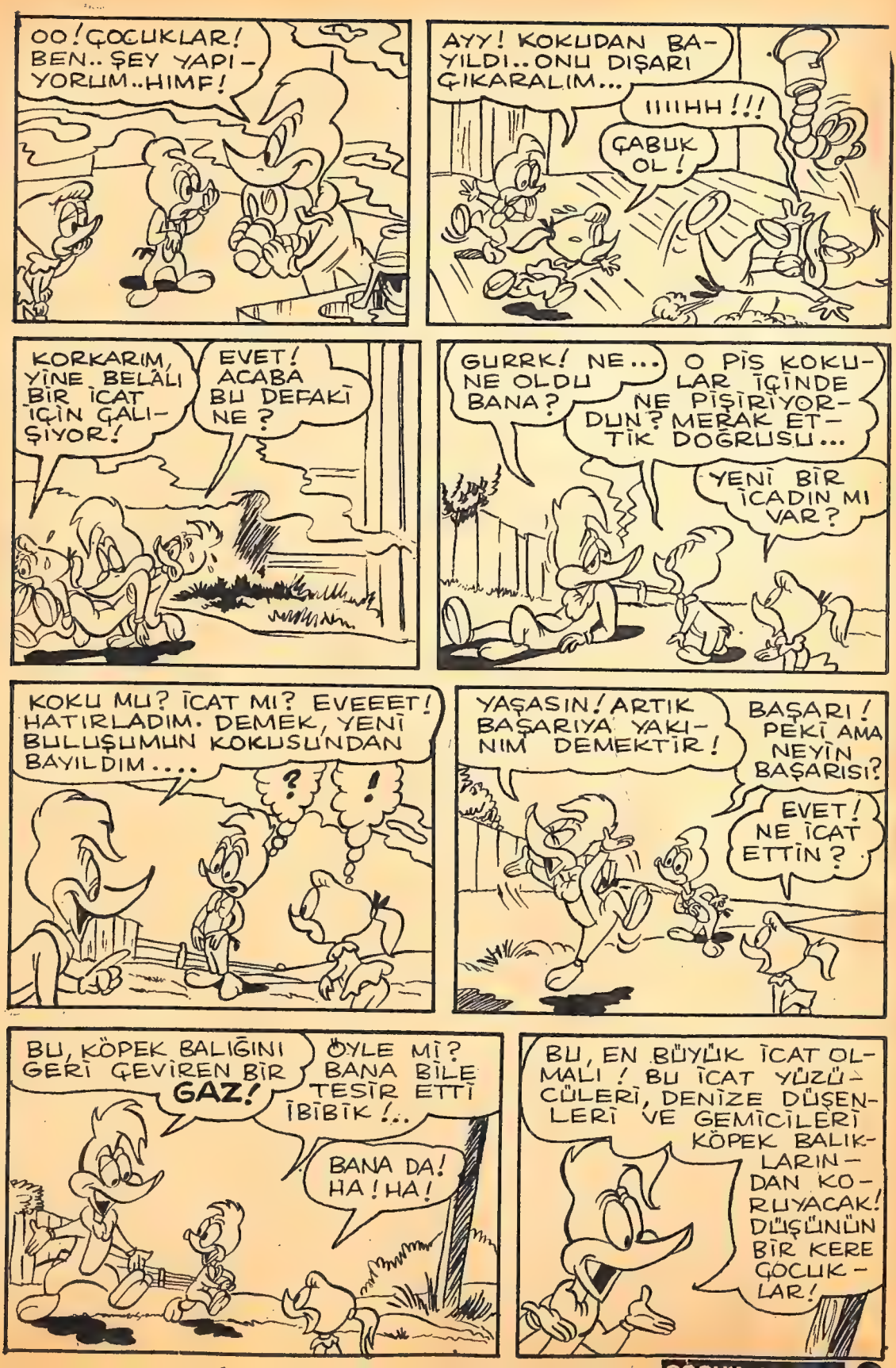
OO! ÇOCUKLAR! BEN.. ŞEY YAPI-YORUM..HIMF!
AYY! KOKUDAN BAYILDI.. ONU DIŞARI ÇIKARALIM...
IIIIHH!!!
ÇABUK OL!
KORKARIM, YİNE BELÂLI BİR İCAT İÇİN ÇALIŞIYOR!
EVET! ACABA BU DEFAKİ NE?
GURRK! NE... NE OLDU BANA?
O PİŞ KOKULAR İÇİNDE NE PİŞİRİYORDUN? MERAK ETTİK DOĞRUSU...
YENİ BİR İCADIN MI VAR?
KOKU MU? İCAT MI? EVEEET! HATIRLADIM. DEMEK, YENİ BULUŞUMUN KOKUSUNDAN BAYILDIM....
?
!
YAŞASIN! ARTIK BAŞARIYA YAKINIM DEMEKTİR!
BAŞARI! PEKİ AMA NEYİN BAŞARISI?
EVET! NE İCAT ETTİN?
BU, KÖPEK BALIĞINI GERİ ÇEVİREN BİR GAZ!
ÖYLE Mİ? BANA BİLE TESİR ETTİ İBİBİK!..
BANA DA! HA! HA!
BU, EN BÜYÜK İCAT OLMALI! BU İCAT YÜZÜCÜLERİ, DENİZE DÜŞENLERİ VE GEMİCİLERİ KÖPEK BALIKLARINDAN KORUYACAK! DÜŞÜNÜN BİR KERE ÇOCUKLAR!

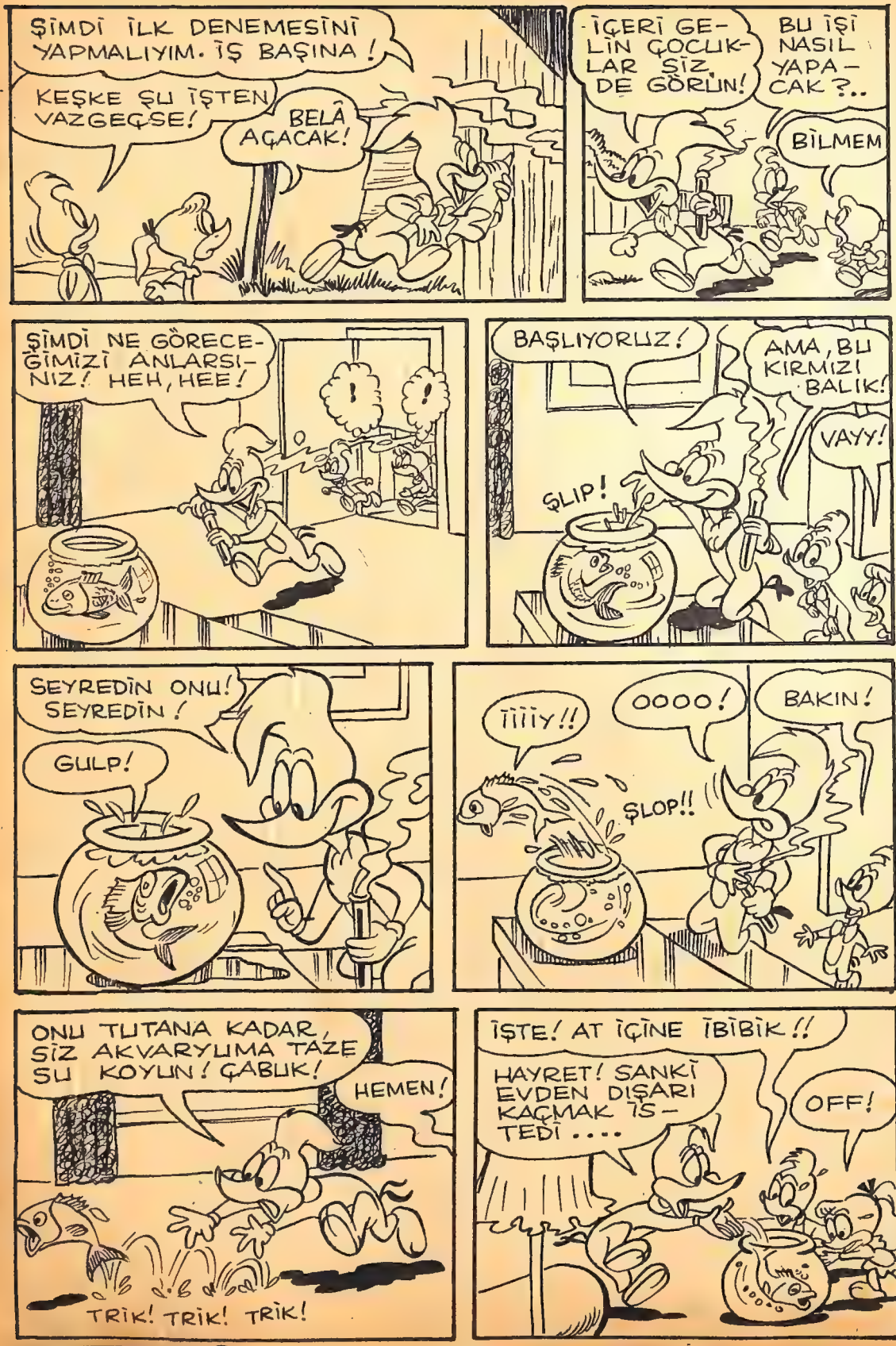
ŞİMDİ İLK DENEMESİNİ YAPMALIYIM. İŞ BAŞINA!
KEŞKE ŞU İŞTEN VAZGEÇSE!
BELÂ AÇACAK!
İÇERİ GELİN ÇOCUKLAR SİZ DE GÖRÜN!
BU İŞİ NASIL YAPACAK?..
BİLMEM
ŞİMDİ NE GÖRECEĞİMİZİ ANLARSINIZ! HEH, HEE!
BAŞLIYORUZ!
AMA, BU KIRMIZI BALIK!
VAYY!
ŞLIP!
SEYREDİN ONU! SEYREDİN!
GULP!
İİİİY!!
OOOO!
BAKIN!
ŞLOP!!
ONU TUTANA KADAR, SİZ AKVARYUMA TAZE SU KOYUN! ÇABUK!
HEMEN!
TRİK! TRİK! TRİK!
İŞTE! AT İÇİNE İBİBİK!!
HAYRET! SANKİ EVDEN DIŞARI KAÇMAK İSTEDİ....
OFF!

GÜZEEL! BU DENEY, İCADIMIN BAŞARISINI İSPATLAMIYOR MU?
ÖYLE Mİ DERSİN?
ACABA?

KIRMIZI BALIĞI NASIL KAÇIRTTI?
AMA, KÖPEKBALIĞI ONDAN ÇOK FARKLIDIR!

HAYIR! İKİSİ DE AYNI ŞEY! DENEMEMİ YAPMAK İÇİN DAHA NE BEKLİYORUM?.. HEMEN HAZIRLANAYIM...
NEE!
YANİ!.

EVET! OKYANUSA GİDİP BU İCADI KÖPEK BALIKLARINA KARŞI KULLANACAĞIM... HAYDİ BANA YARDIM EDİN!
OOOH!

YOLDA GİDERLERKEN.
ÜFF! TANRIM BU BERBAT KOKU NE?
PÖFF! BİLMEM. SANKİ LÂSTİK ÇİZME İÇİNDE KUŞTÜYÜ YAKIYORLAR! GULP!

SONRA, DENİZDE..
UZUN SÜRMEZ.. BURASI KÖPEK BALIĞI DOLUDUR... EVEET!

BU SAÇMA DENEYDEN VAZ GEÇ İBİBİK!..
SAKİN OL! HER İCATÇI İCADINI DENER. BUNU UNUTMA!

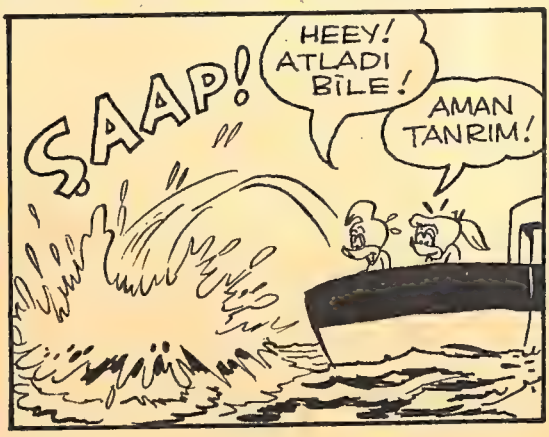

PÜSKÜRTÜLEN MADDE DERİNLERE DOĞRU İNDİ...

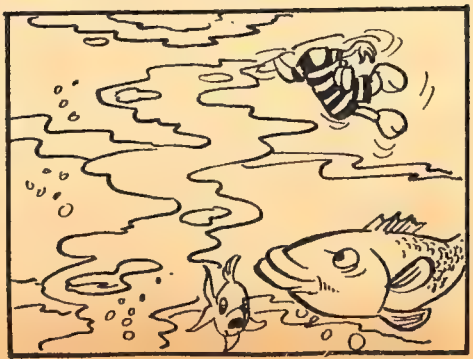

VE, SONUNDA KÖPEK BALIĞININ BİRİ KOKUYU ALDI.

?

FAKAT, KAÇACAĞI YERDE, GARİP BİR TEPKİ GÖSTERDİ.

HIMF! HIMF!

SONRA, KOKUNUN GELDİĞİ YERE YÖNELDİ.....

KEH... KEH! ÇOK ETKİLİ OLDU. UZUN ZAMANDIR SUSUYUM, KÖPEK BALIĞININ GÖLGESİ BİLE YOK!

ŞAP!

GELSENİZE ÇOCUKLAR! SU ÇOK ILIK!

İBİBİK! ŞU KÖPEK BALIĞI SANA DOĞRU GELİYOR!!..

NEE?! BURNU KOKU ALMIYOR OLMALI! HİÇ ETKİLENMİŞE BENZEMİYOR!

TAM BURNUNA BOLCA SIKACAĞIM! BU, ONU GERİ İTEBİLİR!

Hİİİ?!

OHOHOO! İYYP! İYYP!

?

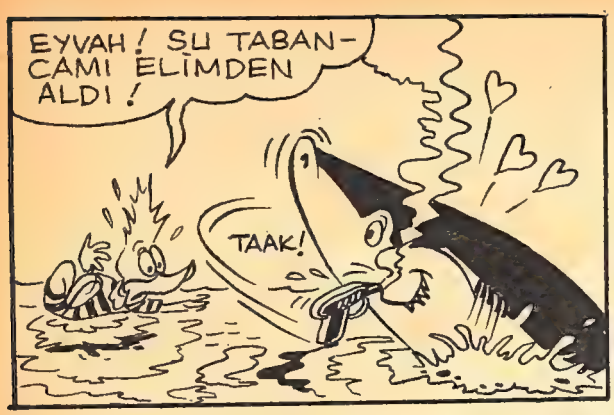
EYVAH! ŞU TABANCAMI ELİMDEN ALDI!
TAAK!

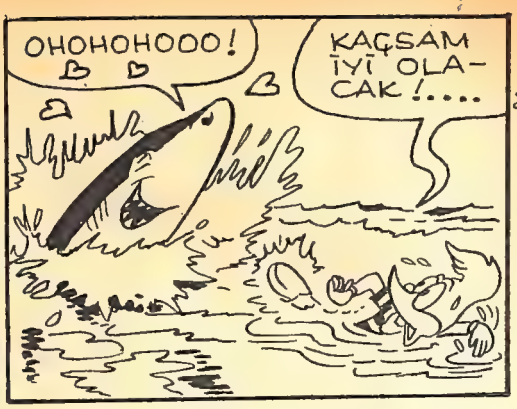
OHOHOHOOO!
KAÇSAM İYİ OLACAK!....

ŞUNLARA BAK İBİBİK! BİR SÜRÜ KÖPEKBALIĞI!
HAYIR!..... BUNU YAPAMAZLAR BANA!
TANRI KORUSUN!

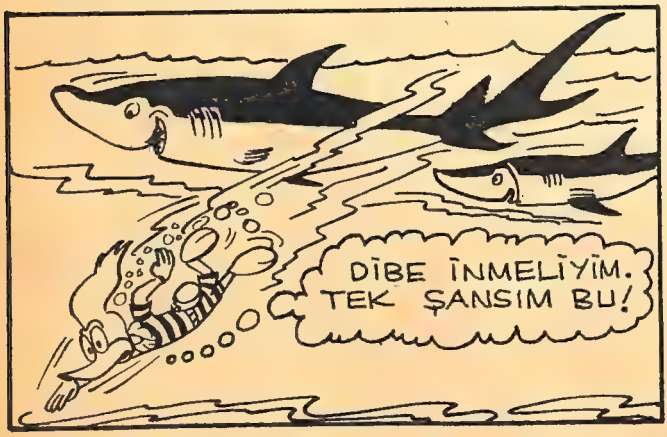
DİBE İNMELİYİM. TEK ŞANSIM BU!

BU KAYANIN ARDINDA EMNİYETTEYİM. AMA, BURADA FAZLA KALAMAM Kİ!

ŞU MATARAYI AÇAYIM BARİ. BEN MOTORA ÇIKANA KADAR KÖPEK BALIKLARINI UZAK TUTAR!

AYY! BU, ONLARI ÇAĞIRIYOR GALİBA! ŞİMDİ NE YAPACAĞIM?

ANLAMIYORUM!.. BULUŞMUN PEŞİNDELER!..
HEEEY!
BAK! BU İBİBİK! KURTULMUŞ!
ELİNİ VER İBİBİK!
OOO! BİR KÂBUSTU!
SANA SÖYLEMİŞTİK!
BİZİ ÇOK KORKUTTUN!
İŞLERİN TERS GİDİŞİNİ AKLIM ALMIYOR!
ZATEN, ÇOK APTALCA BİR DENEMEYDİ.
SEN TABANCAYI KULLANMADAN ÖNCE HİÇ KÖPEK BALIĞI YOKTU!
FAKAT, NE OLUYOR?
MİLYONLARCA KÖPEK BALIĞI!
UU!
SENİN İLÂCIN İŞİ HEP! ONLARI MOTORA DAVET EDİYOR...
HEMEN KAÇALIM BURADAN!
OLUR ŞEY DEĞİL! ONLARI KAÇIRTAN BİR İLÂÇ YERİNE, ÇOK SEVDİKLERİ BİR İÇKİ İCAT ETMİŞİM!
GÜMM!
KÜÜT! KÜÜT!
HEY! BAKIN!
AYY! NE OLUYOR?

SENİN İLÂCI ÇOK SEVMİŞLER YİNE İSTİYORLAR... MOTORA ÇIKACAKLAR!
SON SÜRAT FIRLA!
ÇABUK OLUN! MOTORU YİYORLAR!
ÇATIR! ÇUTUR!
DAHA HIZLI İBİBİK! DAHA HIZLI!
ÇATIR!
ÇUTUR!!
HEMEN HEMEN MOTOR BİTTİ...!
HEMEN HEMEN GELDİK!
ÇATIR! ÇUTUR!
TEKNE BİRKAÇ SANİYE DAHA DAYANMAZSA İŞİMİZ BİTİK!
ÇITIR! ÇITIR!
ÇATIR! ÇUTUR!
KÜÜT!
ATLAYIN!

ERTESİ SABAH ERKENDEN..

SİHİRLİ CEVİZ

Bir zamanlar üç çocuğu ile beraber bir ormanın kenarında yaşayan bir kadın vardı. Çocukların isimleri, Seng, Tou ve Poki idi. Seng en büyükleri olduğu için zaman zaman küçük kardeşlerine ablalık yapardı. Bir gün anneleri :

-Ben dedi, ormanın öbür başında oturan anneannenizi ziyaret etmeğe gidiyorum. Yarından evvel dönmem. Onun için de siz uslu uslu oturup beni bekleyin. Seng sen kardeşlerine iyi bakmayı ihmal etme, içeriye yabancı bir kimseyi sokma.

-Olur anneciğim ben kardeşlerime iyi bakarım merak etme.

Ertesi sabah annenin evden gidişini hain kurt gördü. Gece olduğu zaman hemen onların evine gitti kapıya iki kere vurdu.

-Kimdir o ?

-Benim yavrularım zavallı büyük anneniz.

-Aaa nasıl olur annemiz bugün sizi ziyarete gitti.

-Hayret yolda ona rastlamadım belki o başka bir yoldan gitmiştir.

-Peki ama senin sesinde çok değişmiş büyük anne.

-Biraz soğuk aldımda.

Tou ile Poki daha fazla dayanamadılar ve koşup kapıyı açtılar. Kurt içeri girer girmez hemen ışığı söndürdü.

-Aaa niye ışığı söndürdün büyük anne ?

-Gözlerim ağrıyorda, ondan.

Tam o sırada kurt kuyruğunu kapıya sıkıştırdı ve acı bir feryat kopardı.

-Aayyy...

-Ne oldu büyük anne ?

-Ayağım burkuldu galiba... Neyse ziyanı yok şuraya oturayım.

Seng gelen ziyaretçinin büyük annesi olmadığını anlamıştı. Onun için hemen aklını kullandı.

-Biliyor musunuz büyük anneciğim bizim bahçede bir sihirli ceviz ağacı var. Onun cevizlerinden yiyen ölümsüzlüğe kavuşuyor. İsterseniz size biraz toplıyalım.

Hain kurt birden "Eğer, dedi kendi kendine, bu cevizlerden yersem dünya batıncaya kadar küçük çocukları da yiyebilirim."

-Tabiî evlâdım çok iyi olur. Zaten ben de artık çok ihtiyarladım.

Bunun üzerine Seng kardeşlerini alarak ceviz ağacının yanına gitti. Ve hepsi birden ağacın tepesine çıkıp oraya oturdular. Kurt aşağıda onları bekliyordu. Seng ona seslendi.

-Ağacın tepesine çıktık. Cevizlerde o kadar lezzetliki.

-Bir tanede bana atsanıza ?

-Aaa olmaz eğer siz kendiniz koparıpta yemezseniz bunların sihirleri bozulur.

-Ben bu ihtiyar halimle oraya nasıl çıkabilirim?

-Peki öyleyse bir plânım var. Hemen eve gidin mutfakta bir sepetle uzun ip var. Onları alıp buraya getirin. Biz sizi yukarı çekeriz.

Bunun üzerine kurt koşa koşa gidip Seng'in istediklerini getirdi.

Seng ipin bir ucuna sepeti bağladı kurt'a da se-

pete oturmasını söyledi. Ondan sonra sepeti çekmeğe başladı fakat tam yarı yolda ipi elinden bıraktı ve sepetle beraber kurtta yere düştü. Seng hemen özür dilemeğe başladı.

-Çok affedersin büyük anneciğim benim kuvvetim seni çekmeğe yetmedi.

-Lâfı bırak kardeşlerinde sana yardım etsinler.

-Peki büyük anneciğim.

Bunun üzerine üçü birden sepeti çekmeğe başladılar. İyice çektiler ondan sonra gene ipi bıraktılar. Ve kurt bir taş gibi yere düşüp öldü. Bu şekilde de cezasını buldu. Ertesi sabah anneleri geldiği zaman Seng ona olanları anlattı. Hepsi bu hikâyeye güldüler, ama hain kurttan kurtuldukları içinde çok sevindiler.

EZOPAN Hikâyeler

ASLAN, EŞEK VE TİLKİ

Aslan, eşek ve tilki birlikte avlanmağa çıkmışlardı. Her ne avlarlarsa aralarında pay edeceklerdi. Kocaman, besili bir geyik ele geçirdiler aslan, pay etme işini eşeğe verdi. Eşek binbir güçlükle geyiği üç müsavi parçaya ayırdı. Aslan eşeğin kendisine lâyık gördüğü parçaya o kadar sinirlendi ki, zavallı eşeğin üzerine atıldı ve onu parça parça etti. Sonra pay etme işini tilkiye emretti. Tilki en ufak par-

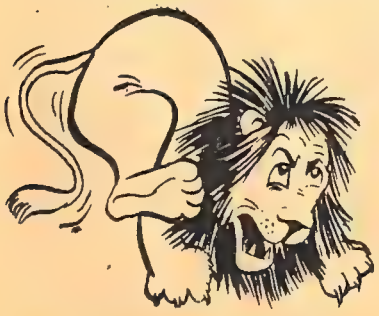

çayı kendisine ayırarak, gerisini aslana bıraktı. Aslan tilkinin bu hareketi karşısında çok memnun oldu. Ona bu terbiye ve nezaketi nerede öğrenmiş olduğunu sordu.

Tilki, "Size hakikati söyliveceğim, efendim," diye cevap verdi. "Bu terbiyeyi bana şurada cansız yatan eşek ilham etti."

KENDİNİZDEN ÇOK BAŞKALARININ FELÂKETLERİNDEN ÖRNEK ALIN.

KARTAL, KEDİ VE DOMUZ

Kartal yuvasını ihtiyar bir meşe ağacının tepesine yapmıştı. Bir yaban kedisi de ağacın ortasındaki bir kovukta yaşıyordu. Yerde ise domuz, yavruları ile birlikte huzur içinde oturuyordu. Yaban kedisinin hainliği olmasaidi, belki de aynı huzur ve anlaşma içerisinde yaşayıp gideceklerdi. Fakat bir gün yaban kedisi, kartalın ziyaretine gitti ve "Komşum, aşağıdaki domuzun ne yaptığını hiç bilmiyorsun... Ağacın kökünü yiyip bitirip devirecek, sonra da yavrularımızı öldürecek," dedi.

Bu haber kartalı telâşa düşürdü. Ağaç devrilecek de yavruları ölecek diye artık yuvasından ayrılmaz olmuştu.

Bu sefer domuzun ziyaretine giden hain kedi, "Beni dinle dostum," diye söze başladı, "Yukardaki kartalın, yavrularına, sen yuvadan ayrılır ayrılmaz senin minik domuzlarınla onlara güzel bir ziyafet çekeceğine söz verdiğini duydum," dedi.

Domuz telâşlandı. İninden çıkmağa, yavrularını yalnız bırakmağa cesaret edemiyordu. Kartal ve domuz o kadar korkmuşlardı ki yavrularını açlığa kurban ettiler. Bu suretle de yaban kedisine ve yavrularına yem oldular.

FAZLA İNANÇ AZ İNANÇTAN DAHA ZARARLIDIR.

EŞEK, ASLAN VE HOROZ

Eşekle horoz her zaman aynı çayırlıkta beslenirlerdi. Gene bir gün çayırlıkta gezerlerken karşılarına bir aslan çıktı. Horoz acı acı ötmeğe başladı. (Horozun sesinden hiç hoşlanmadığı söylenen aslan da gerisin geriye ormana kaçtı) Eşek, aslanın kendisinden korkup kaçtığını zannederek, aslanı takibe koyuldu. Horozun sesini işitemiyecekleri bir yere gelince, aslan geri döndü ve eşeği parça parça etti.

YANLIŞ İNANÇ İNSANI TEHLİKEYE SÜRÜKLER

EĞLENCELİ Sayfa

YAZISIZ

HANGİSİ DOĞRU

Öğretmen : Aynan, sana şu toplamayı öğretemedim gitti.

Ayhan : Dün, 2 ile 2 yi toplarsak 4 eder, demiştiniz. Bugün de 3 le 1 in 4 ettiğini söylüyorsunuz. Hangisi doğru ne bileyim?

AZARLAR MISINIZ ?

Oktay : Öğretmenim, siz öğrencilerinizi bir şey yaptıkları zaman azarlar mısınız ?

Öğretmen : Bir şey yapmayanı ne diye azarlıyayım, yavrum ?

Oktay : Ödevimi yapmamıştım da !...

BİLMİYOR

Baba : Traş fırçama ne olmuş böyle ?

Çocuk : Bilmem. Dün bisikletimi boyarken sapasağlamdı.

KUMASIN TERSİ

Yılmaz ağabey, elinde bir kumaş paketi, küçük kardeşi Acar'a yaklaştı :

-Acar, bak bakalım, babamın bana aldığı elbiselik nasıl ?

Küçük Acar kumaşı tersinden inceledi. biraz düşündükten sonra, dudağını bükerek :

-Eh.. fena değil, dedi.

Yılmaz ağabey biraz bozuldu :

-Senin baktığın taraf kumaşın tersi. Bir de yüzünden baksana..

Acar omuz silkerek :

-Bana lâzım olan, kumaşın tersi, dedi, nasıl olsa eskiyince tersyüz edip bana giydirmiyecekler mi?

İKİZ KARDEŞ

Annesi Fatoş'a cici bir kumaştan bayramlık dikmişti. Hem de, kendisine aldığı kumaştan! Fatoş aynanın karşısına geçti, kendini iyice bir süzdükten sonra dedi ki :

-Anneciğim, bizi böyle bir örnek elbiseyle gören, ikiz kardeş sanmasın sakın?...

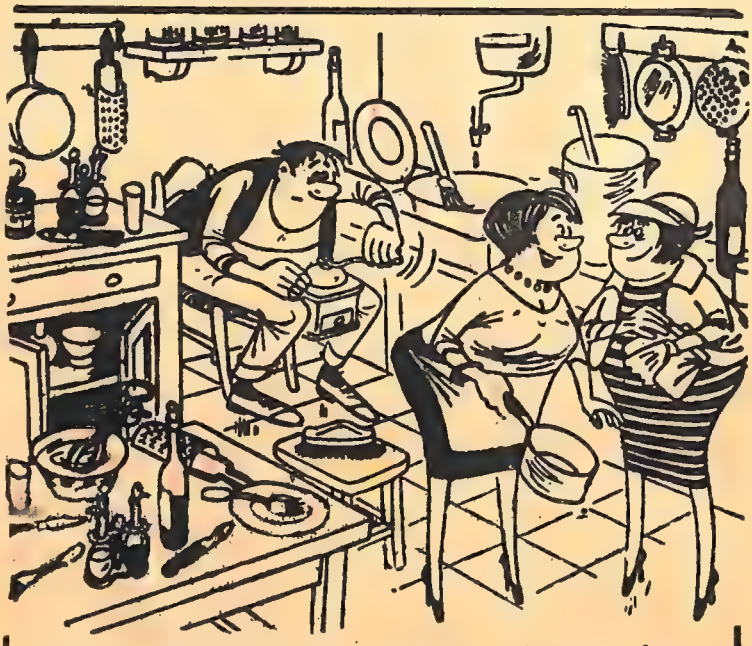

Ressam yukardaki resmi yaparken yedi eşyayı kasden çift olarak çizmiştir. Mutfağın muhtelif köşelerindeki çift eşyaları bulabilir misiniz ?

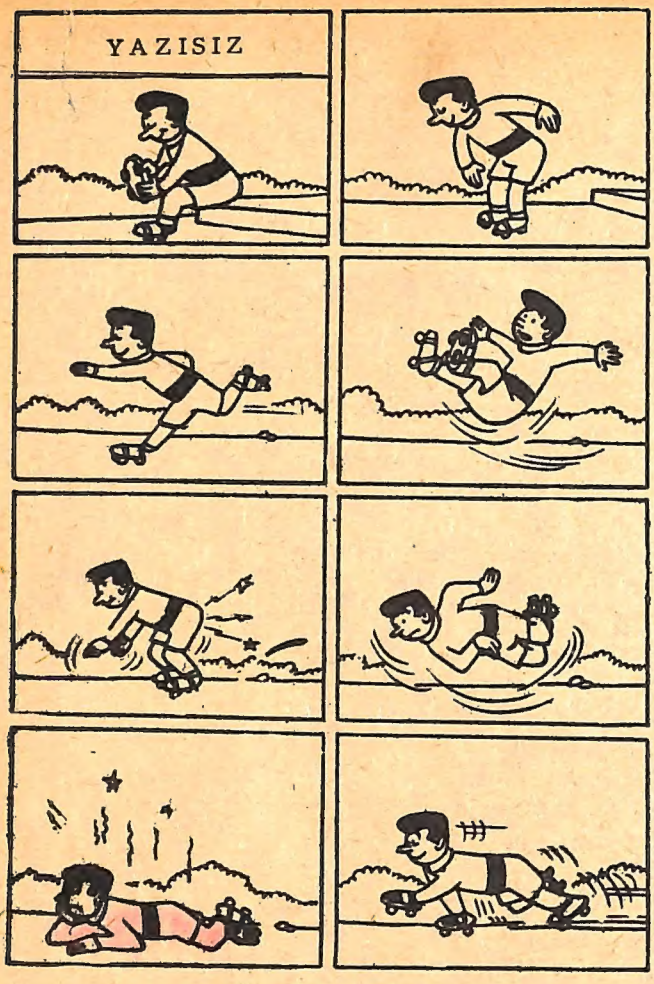

PRENS VE YUMURTALAR

Bir prens, bir gün gezerken karnı acıkmış. Bir şeyler yemek üzere sapa yerdeki bir çiftliğe uğramış. Biraz sonra kendisine 4 rafadan pişmiş yumurta getirmişler. Yemek bittikten sonra da yumurta bedeli olarak iki altın istemişler. Prens bu pahalılık karşısında şaşırmış.

-Galiba bu memlekette yumurta pek az bulunuyor, demiş. Çiftlik sahibi :

-Hayır, bayım, yanılıyorsunuz. Yumurta bol bulunur, fakat prens pek azdır. Buraya da pek seyrek uğrarlar, demiş.

★

ÇOCUKTAN AL HABERİ

Küçük bir kız çocuğu bakkal dükkânına girer :

-Bakkal amca annem söyledi; babam eve geldiği zaman parasını verecek. Yarım kilo sabunla, iki çivit verir misiniz ?

Bakkal :

-Neden annen gelmedi ?

-Belki sen vermezsin diye o da karşıki bakkaldan istemeğe gitti.

YERMİŞ

Sınıfta temizlik muayenesi yapılıyordu.

Öğretmen : Uzat ellerini bakayım yavrucuğum... Aferin sana. Ellerin tertemiz. Tırnaklarını ne kadar muntazam kesinişsin böyle !..

Harika : Ben tırnaklarımı hiç kesmem ki. Onları yerim.

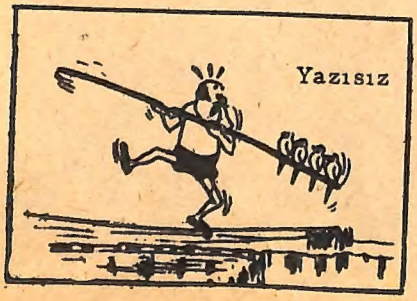

TİLKİYE YARDIM EDİN

Resimdeki tilkinin hangi üzüm salkımını uçlarında yıldız bulunan hangi ipi çekmek suretiyle yiyeceğini bulabilir misiniz ?

ÇOCUKLAR İÇİN

Çocuk modasında da artık her yıl değişik kumaşlar yer almaktadır. Bu yıl çizgili kumaşlar çocuk kıyafetlerinde önde gelmektedir. Kız ve erkek çocuklar için rengârenk çizgili kumaşlardan hazırlanan elbiseler çok cici olmaktadır. Sayfamızdaki bu güzel örnekleri, size hazırlamaları için annelerinizden rica edelim.

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

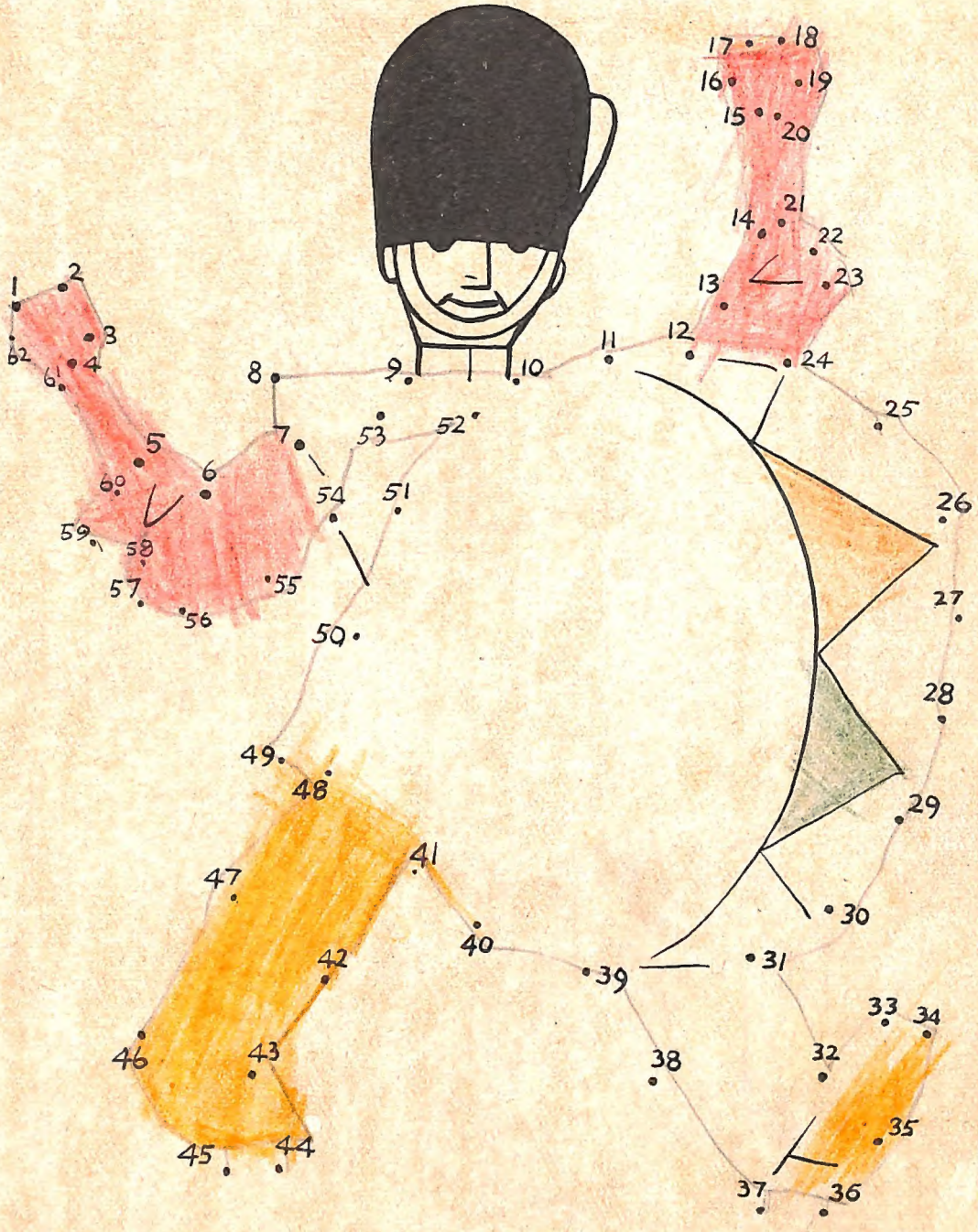

Numaraları birleştiriniz ve çıkan
resmi boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI